

Halvdel tror jeg efter en rimelig Beregning at turde sige, at den vil indbringe 75 Mill. Kr. eller derop imod — maaske noget mere, maaske noget mindre, det kommer naturligvis an paa Kursen — i saa Tilfælde vil Summen blive 127 Mill. Kr., altsaa ikke mindre end 40 Mill. Kr. mere, end hvad den i sin Tid blev opført til. Efter vorre Kasse-regnskaber er som nævnt disse 25 Mill. Kr. opført paa den Maade. Uden disse 25 Mill. Kr. vil Indtægten blive omtrent 560 Mill. Kr.

Paa den anden Side staar saa Udgiften paa §§ 8—25. Udgiften er 494 Mill. Kr. Jeg tillader mig at anføre nogle af Beløbene enkeltvis. Statsministeriet og Ministeriet for sønderjydske Anliggender maa opføres, maa jeg udtrykke det, med $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Dette ligger i, at der af det sønderjydske Ministerium allerede er forbrugt en Del Beløb i Anledning af Genforeningen. Jeg skal senere komme tilbage til dette Punkt.

Rigsdagen maa opføres med $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg erindrer den Tid — det er ikke saa forfærdelig længe siden —, da Udgiften til Rigsdagen var $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; nu er den altsaa 5 Gange saa stor. Jeg haaber, at der ikke kan være Tvivl om, at Rigsdagen ogsaa maa være 5 Gange saa god som i sin Tid under Højreministerierne; derom kan ikke tvivstes, naar den koster 5 Gange saa meget.

Landbrugsministeriet har anvendt $11\frac{1}{2}$ Mill. Kr., Ministeriet for offentlige Arbejder $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr., Justitsministeriet 29 Mill. Kr. imod forrige Finansaar 21,2 Mill. Kr., altsaa en meget betydelig Stigning. Undervisningsministeriet maa opføres med 51 Mill. Kr. mod foregaaende Finansaar 33,7. Det er naturligvis ganske særlig Forøgelsen af Lærerløningerne, men dog ogsaa andet, der har paavirket Undervisningsministeriets Budget paa den Maade. Finansministeriet maa opføres med 45 Mill. Kr., dette Tal skyldes dog ikke selve Finansministeriets Udgifter, men de Dyrtidstillæg, som i indeværende Aar er affholdte af Finansministeriet, ikke af de enkelte Ministerier.

Endelig kan jeg anføre, at til Forrentning af Statsgælden og Afdrag maa for indeværende Aar opføres 36,9 Mill. Kr.

Der gives stadig overordentlige Udgifter af en saadan Art, at man for nogles Vedkommende kan regne med, at de ikke vil komme tilbage, medens man med Hensyn til andre, som vedblivende vil klæbe til vort Budget, dog maa arbejde paa at faa dem forringet. Det er blevet saaledes, at alle mulige Institutioner, dels offentlige, dels halvt offentlige, dels helt private, naar de i disse Aar har haft Underskud, ganske roligt kommer til Staten og forlanger Under-

skuddet dækket; og i Almindelighed stiller Ministeren Forslag derom, og Finansudvalget gaar hellere end gerne ind derpaa. Det er ganske nødvendigt, at Betalingen ved en Række af disse Hospitaler, Anstalter, Institutter, Institutioner o. s. v. maa forøges. Det er en urimelig Ting, at Betalingen for disse holdes paa et fra tidligere Tid bestemt lavt Standpunkt, naar man paa alle andre Omraader maa sætte Betalingen op.

Det er Statens Forsorg, som betinger disse uhyre Udgifter, Statens Forsorg særlig for de abnorme, de aandssvage, som har saa megen Sympati blandt Rigsdagsmænd; Udgifterne dertil synes stadig stigende. Men der er naturligvis ogsaa andre overordentlige Udgifter, som tynger Budgettet. F. Eks. kan jeg nævne Udgiften til det kongelige Teater, som i Aar foruden det ordentlige Tilskud vil blive paa 1 Mill. Kr., og maaske næste Aar kan gaa op til $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg skal ikke have nogen Mening om, hvorledes Teatrets Forhold skal ordnes. Jeg skal kun sige, at det er neppe muligt for den høje Rigsdag bestandig at staa paa dette Punkt: roligt at se paa, at Udgiften stiger stærkere og stærkere, uden at man kan øjne nogen Mulighed for at faa denne Udgift dækket.

Jeg skal endelig anføre, at Krigsfangelejrene, skønt den egentlige Krigstid er forbi, allerede for indeværende Aar har medført en Udgift af 2,1 Mill. Kr. Størstedelen af dette Beløb er gaaet til russiske Krigsfanger, som er gaaet over Grænsen. Jeg antager ikke, man har haft synderlig Lyst til at beholde dem bagved Grænsen. De er kommet herind og har maattet indkvarteres og bspises. Nu er det endelig lykkedes ved de Forhandlinger, der er førte mellem Hr. Litvinof og Hr. O'Grady, at faa disse Krigsfanger overført til Rusland. Et engelsk Krigsskib blev som bekendt stillet til Raadighed og overførte dem til Rusland. Samtidig forlangtes der af dem, man havde at forhandle med, at den danske Stat skulde beklæde Krigsfangerne og gøre dem i Stand til at udholde det koldere Klima, de kom til, inden de blev sendt af Sted; det var Betingelsen for, at de overhovedet kunde blive sendt af Sted. Bekostningen ved at forsyne Krigsfangerne med passende russiske Vinterfrakker blev 350 000 Kr. Jeg kan ikke nægte, at det synes underligt, at den danske Stat skal have den Opgave at vinterklæde de russiske Borgere, uden at man i Øjeblikket i alt Fald kan se, om dette Beløb vil blive erstattet den danske Stat, men man kan jo haabe, at det vil ske.